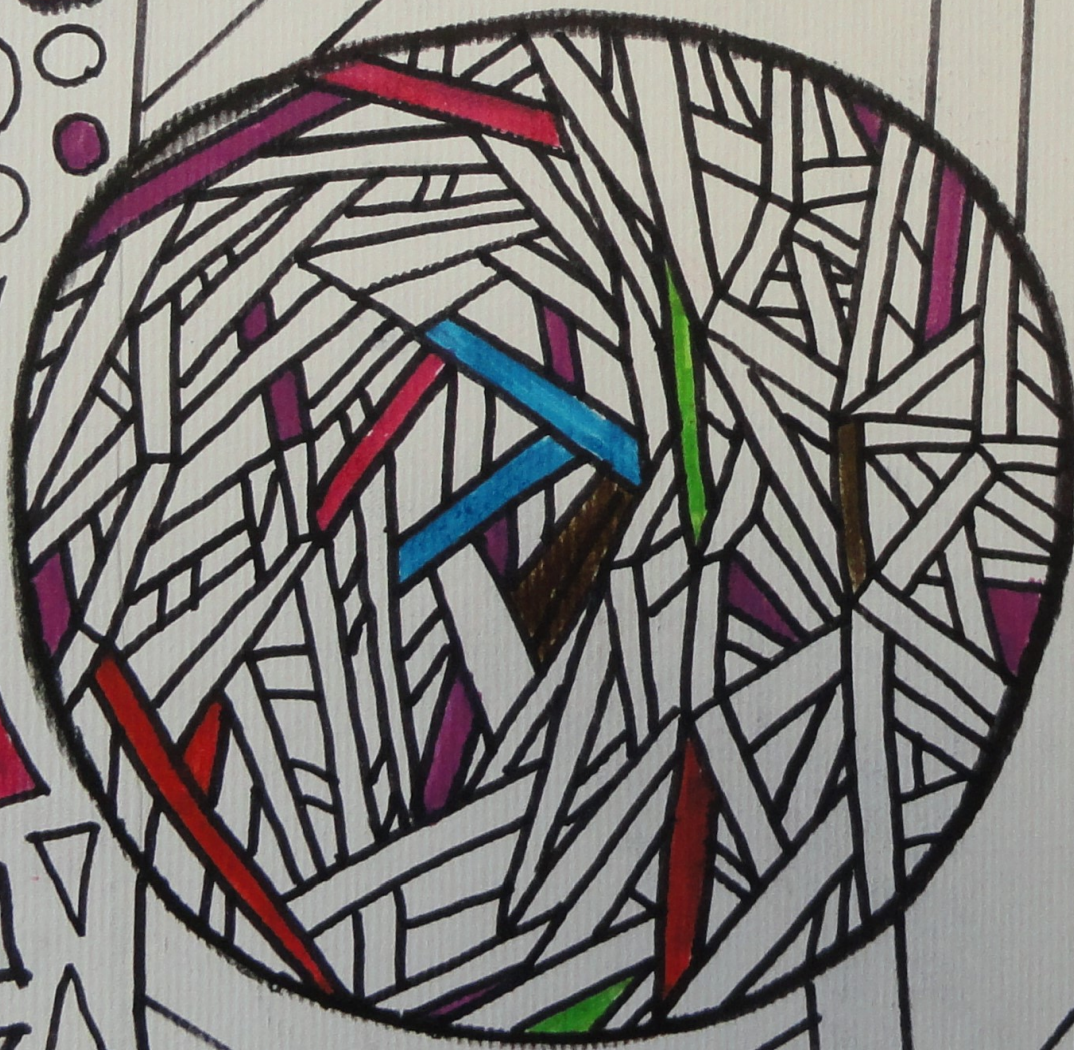

Žvečkalnik

Glasilo Osnovne šole Milojke Štrukelj Nova Gorica
Leto 2015/16, št. 1, junij 2016

Erin Drašković, 6.c

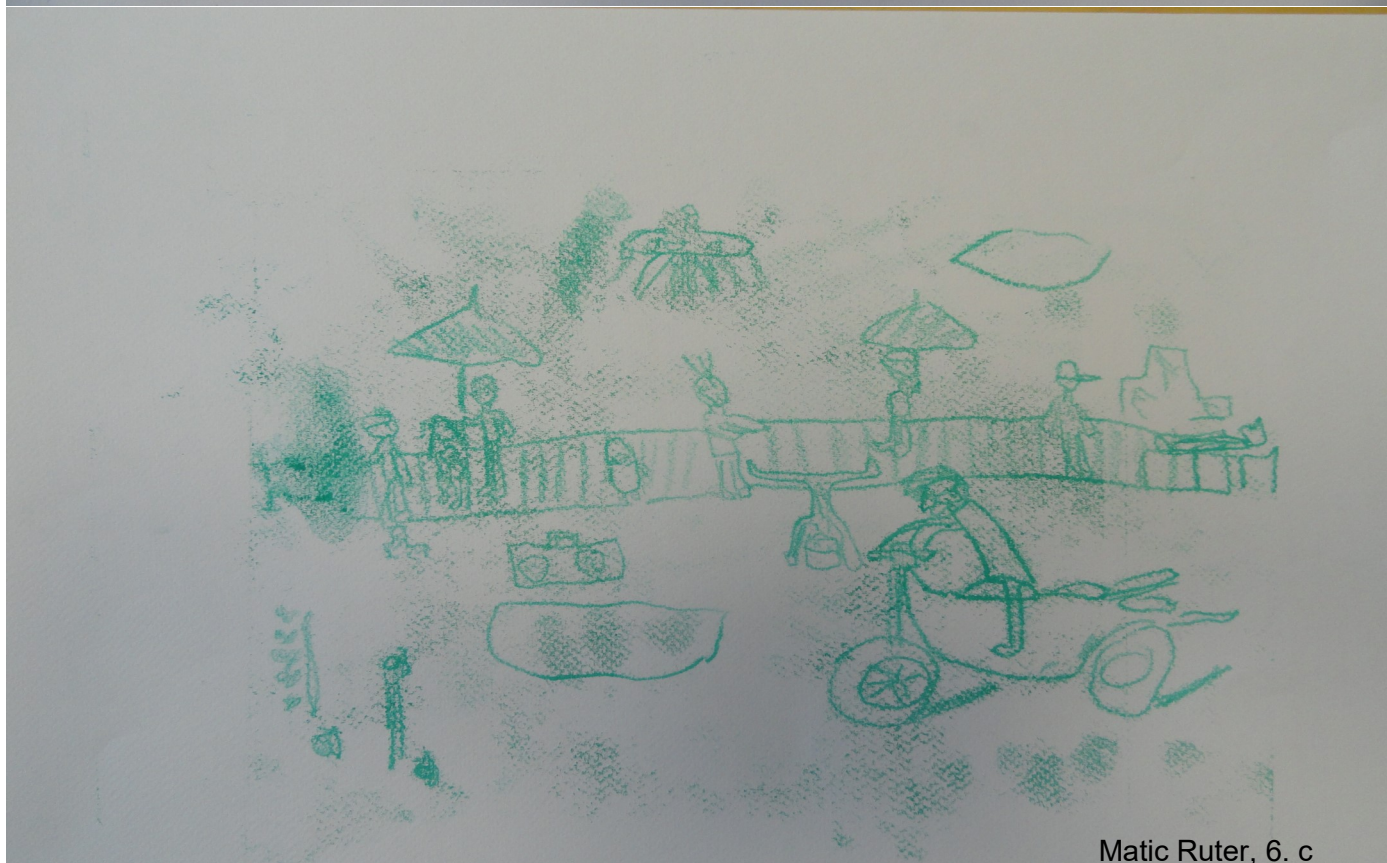
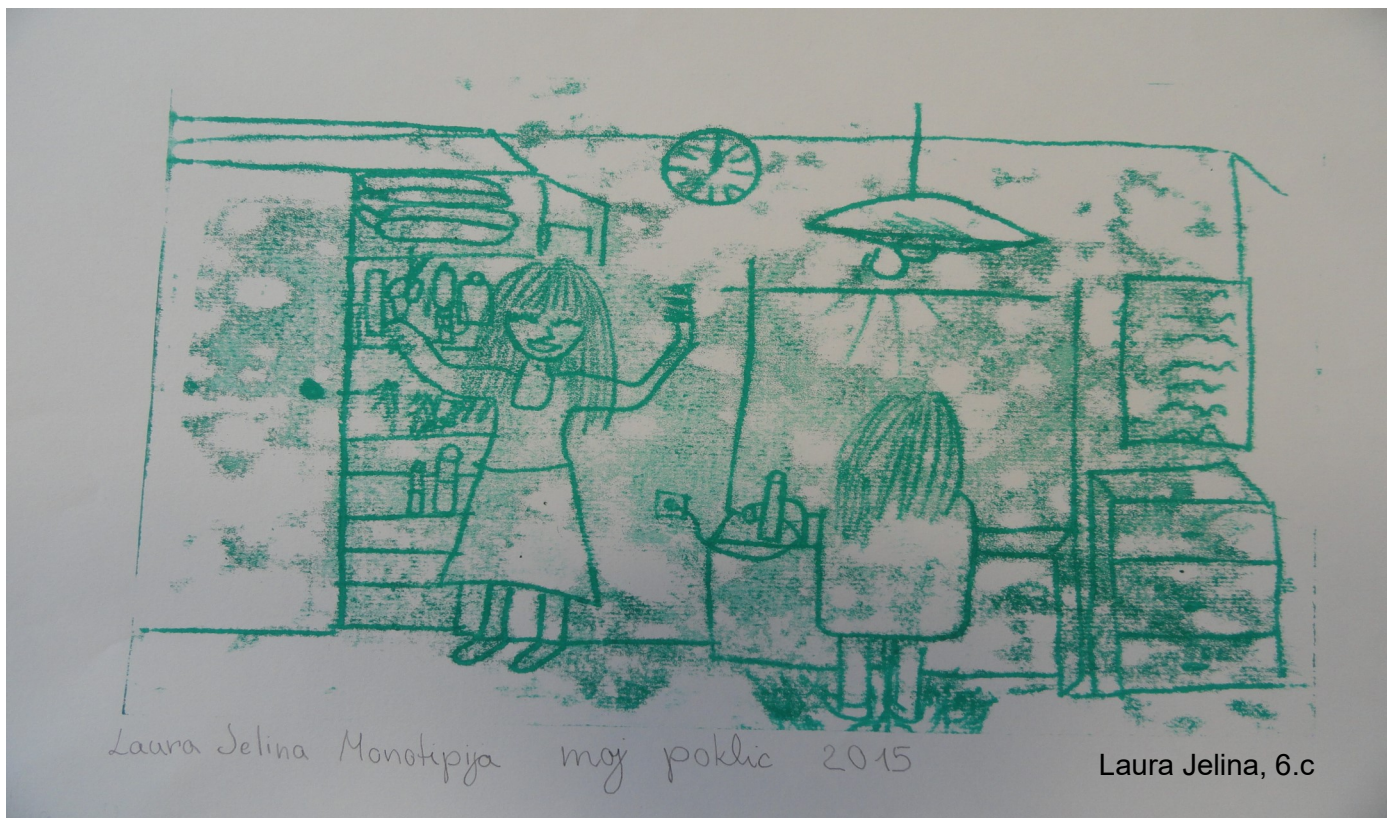

Rudi Rijavec, 6.b

Bralci Žvečkalnika, lepo pozdravljeni!

Pred vami je nova številka šolskega glasila, polna zgodb, pesmi, risb mlajših in starejših avtorjev. Želimo vam prijetno branje in ne pozabite na nagradni kviz!

Ekipa Žvečkalnika

»VSAKDO SI ZASLUŽI, DA SE MU NEKOČ V ŽIVLJENJU ZGODI NEKAJ DOBREGA«

Vsi živimo pod istim ne-

bom, pa nimamo enakega horizonta. Vsi smo akterji, ki sodelujemo v določenem dejanju, le da je pri nekaterih rekvizitov več, pri drugih pač malo manj. Nekdo bo zadovoljen že s kosom kruha, drugemu niti lasten avto ne bo dovolj. In kje so meje, kaj je za nekoga sploh dobrota, in to, da se nekje počuti varen, sprejet in dobrodošel v družbi? Kdo sploh smo mi ljudje, da lahko sodimo? Mar nismo vsi enaki, vsi smo zavezani v isto usodo, v isti konec. Kako lahko nekoga sodimo, odrinemo in ga pustimo izobčenega, samo zato ker je drugačne polti ali ne nosi najmodernejših kavbojk? Ali ni to isto, kot bi medved izgnal lisico na drug konec gozda, ker je pač lisica? Ljudje smo samo ljudje in včasih pozabimo, kaj nas sploh dela ljudi in kakšna malenkost je potrebna, da storimo nekaj dobrega, da nekoga osrečimo. Vedno samo premišljujemo o tem, česa nimamo, in samo nergamo. A smo sploh kdaj pomislili, kaj vse nam je dano in kako bi s tem osrečili nekoga drugega? Svet je naravnan tako, da se vsakemu, pa naj bo bel, črn, rdeč ali pikčast, zgodi nekaj dobrega, pa čeprav je navidezna nesreča včasih lahko tudi sreča. Vsakdo si zasluži, da se mu nekoč v življenju zgodi nekaj dobrega.

Kot dejavni osnovnošolki se mi dozdeva, da ljudje sodimo veliko prevečkrat po zunanosti in sposobnostih. Premalo pa po resnični osebnosti in tistem, kar se skriva v srcu. Da ljudi izločamo samo zato, ker so drugačni. Mar nebi morala drugačnost bogatiti in različne vere, kulture in obrazi povezovati svet? Si ne želi vsak enkrat spoznati nekoga drugačnega in izmenjati mnenja z nekom, ki misli drugače? Kako dolgočasen in turoben bi bil svet, če bi bilo vse enako in bi se vsi ravnali po enakem kontekstu. Če samo pomislimo, kako bi bilo, če bi po radiu vrteli ves čas iste vrste pesmi ali pa bi vsak dan za večerjo jedli joto in klobase ...

Že pokojni radoživi in vsesprejemajoči slovenski pesnik Pavček je nekoč napisal, da je vsak človek zase svet: čuden, zvedav, a lep. In kako ne. Vsi smo različni, vsak je samosvoj in to nas bogati. Drugačnost nas bi morala bogatiti, ne pa siromašiti. Vsi smo ljudje. Ne Britanci, ne Američani, ne Izraelci, ne Palestinci, vsi smo najprej ljudje! Ne katoliki, ne protestanti, ne muslimani, ne hindujci, vsi smo ljudje. Ker vsakič začnemo kot ljudje, končamo kot ljudje in če nismo ljudje, nismo nič.

Zakaj torej sodimo? Se bojimo, da bomo sami nekoč obsojeni oz. obravnavani drugače? Vedno bi morali obravnavati ljudi enako in vsem dati možnost, da se vsakomur nekoč zgodi nekaj dobrega. Ker povsod tli iskrica upanja, le sami si jo prevečkrat ugašamo. Naj torej zaključim z mislijo: življenje je izzivalna pustolovščina. Če se znamo soočiti s spremembami in smo svobodnega duha, smo nepremagljivi. Poraženec je samo tisti, ki ne sprejme. Kdor sprejme, bo sprejet. Ko sprejmemo različnost, ne izgubimo sebe, temveč dobimo drugega v dar.

Nika Vrabec, 9. b

ZBORNİK OB 65- LETNICI ŠPORTNEGA UTRIPA, DE-JAVNOSTI IN USPEHOV NA NAŠI ŠOLI

Že 50 let je spoštljiva doba, a v tem šolskem letu obeležujemo že 65 let športnih dejavnosti na naši šoli. Ob tej priložnosti je naša profesorica športne vzgoje ga. Elizabeta Miška izdala zbornik, v katerem je popisala več kot šestdesetletno zgodovino športnih uspehov, ki so jo pisali učenci in učitelji na Osnovni šoli Milojke Štrukelj Nova Gorica. Zbornik je nadgradnja Športne akademije, prireditve, ki je potekala marca 2012. Na njej smo se poklonili vsem odličnim športnikom in športnim pedagogom, ki so soustvarjali zgodovino športa na naši šoli. Kot je povedala avtorica zbornika, ji je iskanje in zbiranje podatkov predstavljalo velik izziv, a hkrati poslanstvo, da veličina športa na naši šoli ne bi šla v pozabo. Izdajo zbornika smo obeležili tudi z manjšo prireditvijo, kjer so se ponovno srečali vsi glavni akterji športnih zgodb. V knjigi so temeljito predstavljeni izstopajoči športni dosežki za vsako šolsko leto posebej ter sedanji in bivši športni učitelji. Zbornik je lep pogled skozi preteklost in hkrati velika spodbuda za prihodnost. Kajti če se nikoli ne ozreš nazaj, ne veš, od kod prihajaš. Vsi cvetovi sedanjosti so zrasli iz semena preteklosti.

Nika Vrabec, 9. b

SVETOVNI POKAL ZNANJA - THE WORLD SCHOLAR'S CUP

Marca je na ljubljanski mednarodni OŠ Danile Kumar v Ljubljani potekalo tekmovanje Svetovni pokal znanja - The World Scholar's Cup, ki smo se ga letos prvič udeležili tudi učenci OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica.

Pokal znanja, ki ga je leta 2006 v ZDA osnoval Daniel Berdichevsky in ga razširil po vsem svetu, se odvija v treh krogih tekmovanj. V prvem se pomerijo učenci in dijaki po različnih državah sveta, v drugem pa so najboljši povabljeni na tekmovanje, ki bo letos potekalo v Pragi na Češkem in v Bangkoku na Tajskem. Najboljši se vsako jesen srečajo na ameriški univerzi Yale.

Letošnja tema tekmovanja je bila Nepopolni svet (An Imperfect World), v okviru katere smo dva meseca obravnavali razne članke in vprašanja s področij kriminala in pravice (Special Area: Crime and Justice), zgodovine goljufanja (History: A History of Cheating), bolezni in javnega zdravja (Science: Disease and Public Health); raziskovali smo probleme držav, ki zaidejo v težave (Social Studies: When States Falter); prebirali izbrana besedila iz svetovne literature (Literature: Words to Light the Darkness) in spoznavali umetniške likovne in glasbene dosežke, povezane s temo nepopolnega sveta (Arts: Flawed Visions, Broken Sounds).

To je priložnost, da učenci v mednarodnem merilu preizkusijo svoje govorne in pisne sposobnosti v angleškem jeziku, si širijo obzorje na področju znanosti in umetnosti ter razmišljajo o pomembnih svetovnih vprašanjih. To je tudi dragocena izkušnja skupnega učenja, sodelovanja in doseganja skupnega cilja. Bistvo tekmovanja je namreč ekipni duh treh tekmovalcev, brez katerega ni končnega uspeha.

To tekmovanje je bilo za nas nova izkušnja, ki si jo je na naši šoli prva zadala naša mentorica Boža Peršič. Preizkusi potekajo v dveh starostnih kategorijah: JUNIOR (10-14 let) in SENIOR (15-18 let). Tekmovalci smo se pomerili v štirih izzivih. Individualno smo reševali test s 120 vprašanji. Skupne moči pa smo morali pokazati v kreativnem pisanju eseja, skupinskem interaktivnem kvizu ter debati. Prav ta da tekmovanju poseben čar, saj gre za izmenjavo mnenj in pogledov na svetovna vprašanja in probleme med različnimi skupinami tekmovalcev. Svetovnega pokala znanja smo se z naše šole udeležili z dvema skupinama. Ekipo iz osmega razreda (Junior Division) so zastopali Sara Žohar, Matija Arčon in Alem Bedić. V ekipi iz devetega razreda (Senior Division) pa smo se preizkusili

Nika Vrabec, Aleks Stepančič in Kolja Širok.

Dogajanje je bilo razporejeno preko celega dne, od sedmih zjutraj pa do devetih zvečer. Vzdušje je bilo sproščeno in hkrati je bilo to tekmovanje, kjer se res ceni znanje vedoželjnost in razgledanost. Ne gre le za učenje iz knjig in interneta, ampak za celostno izkušnjo, ki te obogati. S tem tekmovanjem res lahko nadgradiš tako učenje angleškega jezika kot svojo splošno razgledanost.

Rezultati so nas prijetno presenetili, saj je v naše roke romalo kar dvajset medalj uspešnosti. Poleg nas se je na tekmovanju pomerilo še veliko slovenskih osnovnih šol in gimnazij, ljubljanske mednarodne šole ter Collegi iz tujine. Naš uspeh je še toliko večji, ker smo se na takem nivoju suvereno kosali z mednarodnimi šolami, kjer je učni jezik angleščina.

Vesetje in navdušenje je bilo nepopisno, saj smo se obe ekipe kvalificirali na globalno raven, ki bo poleti potekala v Bangkoku in Pragi. V upanju na še en dober rezultat se že prizadevno pripravljamo na svetovno tekmovanje, kjer bomo zastopali Slovenijo in OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica v svetu.

Nika Vrabc 9. b

SREČANJE Z OSNOVNO ŠOLO KOZARA

V torek, 12. 4. 2016, je imela naša šola srečanje z OŠ Kozara. Razdelili smo se v pet skupin in po skupinah sadili rožice. Vsaka skupina je posadila tri rože, razen oranžne skupine, ki je pulila plevel.

Polona Zavrtanik in Ela Jovovič, 5. d

MOJ NAJLEPŠI ŠOLSKI DAN

Ime mi je Ivana. Hodim v 3. A razred. Poleg knjižničarskega krožka obiskujem tudi pevski zbor.

Nekega dne, sredi ure športne vzgoje, nas je učiteljica pevskih vaj prišla iskat. Punce smo se preoblekle in odhitele na pevske vaje. Tam nas je že čakalo presenečenje. Obiskala nas je pevka Tanja Žagar. Tanjo obožujem, ker so mi všeč njene pesmi. Začeli smo vaditi. Po končanih vajah nam je učiteljica povedala, da bomo imeli s Tanjo dobrodelni koncert. Pridno smo vadili in komaj dočakali dan skupnega nastopa. Uro pred pričetkom koncerta smo imeli generalko. Dvorana je bila precej polna gledalcev. Veliko je bilo tudi nastopajočih. Skupaj s Tanjo smo zapeli štiri pesmi. Po končanem koncertu sem dobila njen avtogram.

Vesela sem bila, da smo s koncertom zbrali veliko denarja za dobrodelne namene in da smo peli skupaj s Tanjo Žagar.

Ivana Vodopivec, 3. a

MLAJŠI DEČKI KOŠARKA

Na letošnji slovenski šolski košarkarski ligi, so se naši mlajši dečki še posebej izkazali. Do sedaj so pometli z vso konkurenco in do državnega polfinala jih ločita le še dve zmagi.

Na medobčinskem turnirju so surovo premagali OŠ Frana Erjavca in OŠ Ivana Roba Šempeter. Svojo pot so nadaljevali na področni turnir, ki so ga prav tako končali brez poraza. Čakal jih je turnir v Ljubljani, kjer jim prav tako nihče izmed nasprotnikov ni mogel priti do živega. Tudi na težkem turnirju v Kranju ni nihče izmed nasprotnikov premagal naše košarkarske ekipe. Sedaj jih čakajo dve tekmi z OŠ Polje. Zmaga bi ekipo vodila med prve štiri v Sloveniji. Našo ekipo zastopajo: Sašo Cijani, Maks Rijavec, Rudi Rijavec, Tilen Ipavec, Mičo Majstorovič, Tjaš Merljak Šavle, Patrik Ščuka, Nejc Pajntar, Jaka Cigoj, Nikola Cvijanovič, Tadej Medvešček in Samo Vrabec.

Za vse te dosežke še posebej čestitamo igralcem in seveda njihovega trenerja Alešu Bremcu, ter jim zaželimo še veliko uspehov na nadaljnjih tekmah.

Samo Vrabec, 5. c

BEČEJ 2016

Dne 6., 7. in 8. maja se je v Bečeju v Srbiji odvijal turnir »pokal štorlkje« (»Roda kup«). Turnir se imenuje po ptici štorlkji, ki je pogosta prebivalka krajev v Vojvodini, pokrajini ki je podobna našemu Prekmurju. Turnirja smo se udeležili člani Košarkaškega kluba Nova Gorica, letniki 2004, 2005, 2006 in 2007. Na pot smo se odpravili z avtobusom, vožnja je bila zelo naporna. Med potjo smo se dvakrat ustavili, se okrepčali ter malo razgibali. Na avtobusu smo si čas krajšali z gledanjem filma, igranjem igrice na telefonu ter klepetom. Potovali smo dolgih 11 ur.

Ko smo prispeli v Bečej, smo se namestili v domu za upokoјence, ki se je imenoval »Dom Mladost«. Razporedili smo se po sobah (po štiri) ter se takoj nato odpravili na večerjo. Po večerji je sledilo spanje, saj smo ga nujno potrebovali. Naslednji dan pa se je začelo »zares« in trajalo je vse do konca turnirja. Igrali smo proti ekipam iz Makedonije, Srbije in Romunije. Igrali smo 6 tekem, 3 zmagali in 3 izgubili. Nekaj tekem smo igrali v telovadnici, nekaj pa zunaj na igrišču iz tartana. Igralce smo spodbujali z navijanjem in se pri tem zabavali. Spremljali so nas trije trenerji, ki so bili z našo igro zadovoljni.

V prostem času smo šli na bazen in igrali vaterpolo. Dvakrat smo odšli tudi v mesto, se igrali skrivalnice in se lovili. Veliko smo se pogovarjali in postali še boljši prijatelji. Ker nam je bilo lepo, je čas hitro minil in že je prišel čas odhoda. Spet nas je čakala enajsturna vožnja, katero je večina udeležencev prespala. V Novo Gorico smo prišli ob 1.00 uri, kjer so nas že težko čakali starši. Potovanje v Bečej je bilo bogata izkušnja, saj smo pridobili veliko novega znanja in upam, da se bo še kdaj ponovilo. Zadovaljni smo bili tudi, ker nam tri dni ni bilo treba v šolo. Seveda bomo vse zamujeno nadoknadili.

Kljub temu, da smo bili na pokalu »štorklja«, nismo videli nobene štorlkje.

Marko Berce, 5. c

ŠOLA JE BRALA

V začetku letošnjega šolskega leta, 17. septembra, na Bevkov dan in uradni začetek 55. leta branja za bralno značko v Sloveniji, smo vsi na šoli obeležili s skupno uro branja pri prvi šolski uri pouka. Najprej so učitelji z učenci spregovorili o pomenu branja in bralni znački. Šolska knjižnica je za vsak razred pripravila izbor knjig.

Branje je namreč stvar globine in domišljije, koncentracije in razmišljanja.

Šolska knjižničarka Boža Peršič

Branje 17. sept:

KNJIŽNIČARSKI KROŽEK

vsak torek grem po kosilu v knjižnico. Tam nas že čaka knjižničarka, ker imamo krožek.

Pri krožku najprej skupaj preberemo zgodbo, potem pa lahko prerisujemo iz knjige ilustracije ali pišemo nove zgodbe. Vrnjene knjige pospravljamo na knjižne police, vsako k svoji črki. Knjige si lahko tudi izposojamo. H knjižničarskemu krožku hodim zelo rada. Všeč mi je, ko berem.

Veronika Štrukelj, 3. a

30 let Ledin

1. septembra 2016 bo minilo 30 let odkar se je prvič v šolske klopi na Ledinah usedlo skoraj 300 šolarjev. Obletnico bomo obeležili z različnimi dogodki.

Elizabeta Humar & Tina Jarc, učiteljici razrednega pouka na OŠ Ledine

Na različne načine se ledinske šole spominjajo njeni bivši učenci:

Boris Tešić, 4. b

Žiga Mamec, 4. b

Saša Damjanović, 4. b

Tamara Fabčič, 4. b

TRETJA IZVEDBA PRIREDITVE KLJUČ ZA UPANJE V pomlad smo vstopili že s tretjo izvedbo dobrodelne prireditve Ključ za upanje. Kot kaže, bo ta na naši šoli res postala stalnica. O prireditvi, njenem poteku in pripravi smo poklepetali s šolsko socialno delavko gospo Lilijano Sulič, koordinatorko prireditve.

Kako je sploh nastala prireditev in od kod ste črpali idejo? Ideja je prišla s strani starša, ki je zaposlen na srednji šoli in je dal pobudo, da bi lahko pripravili plesne in pevske skupine za nastop ter tako zbirali denar, ki bi šel v šolski sklad. Pobuda je prišla tudi zaradi stanja šolskega sklada, kajti tri leta nazaj je v njem bilo zelo malo denarja. Velika težava je bila v tem, komu bi se razdelilo ta denar in komu ne.

Kakšna so bila na začetku pričakovanja? Pričakovali smo, da bomo zbrali nekaj denarja, ampak toliko kot smo ga, pa ne. Prvo leto odziv niti ni bil tako velik. Zbrali smo 2000 evrov, lansko leto pa 2500. Letošnje leto je bil odziv izredno dober, kajti prodali smo vse ključke ter zbrali 3200 evrov. Veseli nas velik odziv tako med starši, kot tudi med Goričani na splošno.

Kako dosežete promocijo prireditve? Veliko časa smo razmišljali, kako bi čim večji populaciji ljudi približali prireditev. Tukaj so odigrali veliko vlogo sponzorji. V Supernovi so nam odstopili stojnico, kjer smo naleteli na veliko zanimanje ljudi, ki so kljub temu, da na prireditev niso prišli, denar vseeno darovali za šolski sklad.

Koliko organizacije je potrebne za takšno prireditev? Organizacije je ogromno (smeh). Sprva je zelo težko doseči vse uskladitve in datume. Najprej se je potrebno dogovoriti, koga sploh povabiti in preveriti njihov urnik nastopov in predstav. Pevce in plesalce se prosi za brezplačen, dobrodelen nastop, Pevci in plesalci nastopajo brezplačno, zato je treba najprej vedeti, če so pripravljeni nastopati pod takšnimi pogoji. brez honorarja. Ko imamo to urejeno, sledi iskanje sponzorjev, to pomeni oblikovanje prošenj, osebni pogovor z sponzorji... Gre za urejanje vseh »papirnatih zadevščin«. Tukaj gre za res veliko res za veliko organizacije, zato je tudi pomembno, da sestavimo pridno in delovno ekipo. Gre za sodelovanje tako ledinske šole, kot naše centralne šole. Učiteljica Tanja Gulin prevzame zadeve na Ledinah, Martina Bratuž na centralni šoli, sama urejam in povezujem celotno zadevo. K tej naši zgodbi so vpleteni še starši, ki nam prostovoljno pomagajo in naši prostovoljci. Poleg vseh zadev je potrebno napisati vezni tekst in v celoti načrtati, kako bo tekel program, kakšne bodo nagrade.... Dela je absolutno ogromno.

Kaj pa, ko je prireditve konec? Verjetno ni vse tako enostavno, kot izgleda? Celotna izvedba izgleda kratko in jedrnat, a delo se tukaj ne konča. Delo je med prireditvijo in še po njej. Tukaj gre za celotno organizacijo, ki se vse bolj širi, tako med starši kot med učitelji. Po prireditvi je potrebno poslati tudi zahvale vsem donatorjem. Je treba biti Moraš biti kar previden, da koga ne izpustiš, saj jih je preko 60.. (smeh). In seveda sledijo še promocije oz. reportaže v medijih, kako je prireditev potekala. Kljub temu, da je dela ogromno, je pomembno, da si zraven ves čas dobre volje (smeh). To te ohranja pri močeh in volji.

Ali je težko pridobiti nastopajoče? Se radi odzovejo ali je včasih problem? Morem reči, da se jih moremo kar otepat, tako da je povpraševanje vsaj zadnje leto zelo veliko. Pevci si postavijo pravilo, da pač nekaj nastopov na leto podarijo v dobrodelne namene, plesalcem pa je to velika promocija predvsem v naši regiji. Tako da nastopajočih ne zmanjka. V zadnjih prejšnjih letih smo imeli tudi v zadnjem trenutku nekaj odpovedi, ampak so se vsi opravičili, ker in zaradi osebnih razlogov niso mogli priti. Tak primer je bil letos Rado Mulej, ki pa je že obljubil, da se prireditve drugo leto zagotovo udeleži. Nastopajočim ni vseeno, ker je odziv publike tisti, ki pretehta.

Kakšni so načrti na prihodnja leta? Mi računamo, da naj bi prireditev Ključ za upanje, tako kot Novoletni bazar postala stalnica, saj je odziv tako med ljudmi, kot med tistimi, ki ponudijo pomoč pri organizaciji velik. Tudi za v prihodnje smo vedno odprti za nove ideje in predloge. Nikoli ne smeš reči ne, vedno moraš premletti in izboljšati dano idejo. Prireditev se je izkazala za zelo uspešno in tudi denar, ki ga zberemo je nujno potreben za šolski sklad.

Intervju s socialno delavko Liliano Sulič je vodila Nika Vrabec, 9.b

ALI VEŠ?

Na prireditvi so prodali **570 ključkov**, 2x več kot lani. Razdelili so **269 nagrad**, torej skoraj vsak **2. ključek je bil dobiten - zadetek nagrade**. Pri prireditvi je pomagalo **64 donatorjev** in še veliko staršev, učiteljev, prostovoljcev...

»VEDNO MORAŠ SLEDITI LEPIM STVAREM!«

INTERVJU Z MLADINSKIM PISATELJEM ŽIGO X. GOMBAČEM

V četrtek, 7. aprila, nas je ob zaključku letošnje bralne značke obiskal pisatelj, ultramaratonec in še marsikaj drugega, Žiga X. Gombač. Ob tej priložnosti si je vzел čas in nam zaupal par prigod in življenjskih modrosti.

Glede na to, da smo na osnovni šoli, me zanima, kako bi videli vas v teh letih?

Bil sem »živc«. Težko je bilo delati z mano, kajti vedno sem imel preveč energije. Verjetno je bilo težko biti moj profesor. Vedno sem potreboval nekaj, s čimer sem se zamotil. Delal sem šolske predstave, scenarije za igre, kasneje sem odkril pisanje in to me je povsem prevzelo. Če danes pogledam nazaj in če bi se lahko vrnil v preteklost, bi mi bilo verjetno zelo »fajn«. Predvsem z vsemi življenjskimi izkušnjami, ki jih imam. »Luštno« bi se bilo vrniti nazaj. A hkrati je to tudi stresno obdobje. Počasi se moraš odločiti za nadaljnje šolanje, seštevati moraš točke ... To so bolj strani poti odrasčanja. Vedno moraš poiskati tiste dobre in jim slediti. Najstniško obdobje je polno nekih odkrivanj, spoznavanj in predvsem ti dopušča še neko neobremenjenost, ki je kasneje ni več. Vedno moraš slediti lepim stvarim.

Če bi potovali v času, kam bi se odpravili?

V bronasto dobo, na Ljubljansko barje med mostiščarje in koliščarje. To je bilo tik preden se je vse začelo dogajati v življenjski zgodovini. Začele so se formirati prve združbe, bile so ravno prav organizirane in pa tudi ohlapne, da nisi ničemu pripadal, hkrati si ohranjal neko svojo individualnost. Še vedno si lahko začel svojo zgodbo, pod svobodnim soncem, ne ozirajoč se na nič drugega. Lahko si našel neko svojo pot in šel za njo. To se mi zdi tudi danes pomembno. Seveda se moraš ozirati tudi na druge, a ne v smislu, da bi te na tej poti lahko ustavili. Vsekakor je pa vsak čas po svoje zanimiv in drugačen.

Katera knjiga, film, gledališka predstava in glasba so vam v zadnjem času pustili najmočnejši pečat?

Knjiga vsekakor Na begu, mojega kolega Boštjana Videmška, s katerim smo skupaj napisali Ultrablues. V njej gre za šokanten vpogled v človeštvo. Bral sem tudi osnutke knjige in vedno se poskušam postaviti v vlogo ljudi, ki so pregnani. Gre za zgodbe ljudi, ki se zaradi slabih razmer od doma odpravijo v novi svet, ta pa jih zavrača. Zdi se mi, da vedno znova prihajam do spoznanja, da se mora vsak posameznik vprašati, kaj mora narediti, da bo svet okoli njega lepši in je to stvar vsakega posameznika posebej. Kar se tiče filmov, me je pritegnil nominiranec za Oskarja Trumbo. Govori o scenaristu, ki se je zameril oblastem, a hkrati je bil velik deloholik. Zanimiv mi je bil prizor, kjer scenarist zavzeto piše, hči pa ga pokliče na praznovanje rojstnega dne. Sam jo malo nadere, ker je ravno v pisateljskem elementu. Film smo gledali z družino in po navadi je pri nas doma isto, da me zmotijo ravno takrat, ko ni treba. In sin mi je še rekel, da so ravno mene posneli, čeprav vseeno nisem tak deloholik. Predstava, ki sem jo nazadnje obiskal, je Rokova modrina, o Roku Petroviču, vrhunskem slovenskem alpskem smučarju, ki res prikaže ne samo zmagoslavje na cilju, temveč tudi celotno zgodbo, ozadje, tako vzpone, kot padce. Je lep prikaz, da ne vidiš stvari le z ene perspektive. Glede glasbe sem ravno poslušal akustičen album londonskega benda Placebo. Poslušam ga že leta, pa me je kljub temu navdušilo, kako so stare komade preoblekli v novo verzijo. Drugače poslušam še metal, underground bende. Danes je zelo lepo, ker brez težav z Youtubom prideš do dobrega benda, včasih₄ je bilo to veliko težje.

Glede na to, da ste pisatelj: ste bolj zagovornik klasične ali elektronske knjige?

Vsekakor klasične knjige. Elektronske knjige lepo da so, nimam nič proti. Elektronske knjige recimo tako dosežejo večje število ljudi. Zame je knjiga v papirju, trdni vezavi, knjiga. Čeprav so vsi napovedovali, da se bo s knjigo zgodilo isto, kot z glasbo, se mi zdi, da se je kar obdržala. Knjiga je neprecenljiva.

Kako ste sploh zašli v ultramaratone?

Sam tečem že več kot dvajset let, v srednji šoli, ko sem kot mulc, prehudo žuriral, se mi je zdelo to vedno nekako narobe in sem šel naslednji dan vedno nekaj delat. Že ko sem bil otrok, smo z družino veliko hodili v hribe. To mi je nekako ostalo in začel sem teči, vedno več, in tako je tek postal moj način življenja. Obožujem tudi gorski tek. Pred leti smo se našli tudi z Boštjanom Videmškom in Samom Rugljem, in spontano je prišla ideja o 100 km v Ameriki, o katerih smo nato napisali knjigo Ultrablues. To je postal moj način življenja in tisti, ki me poznajo, pravijo, da sem zaradi tega boljši človek. »Laufam« ves čas, tako ali drugače. Tek mi je povezava z življenjem, kajti ko tečeš se zelo hitro spreminja razpoloženje in tako je tudi v življenju: pridejo svetli in temni dnevi. Vedno moraš najti pot.

Bili ste žirant v šovu Gostilna išče šefa, tako da me zanimajo vaše gurmanske specialitete. Ali radi kuhate?

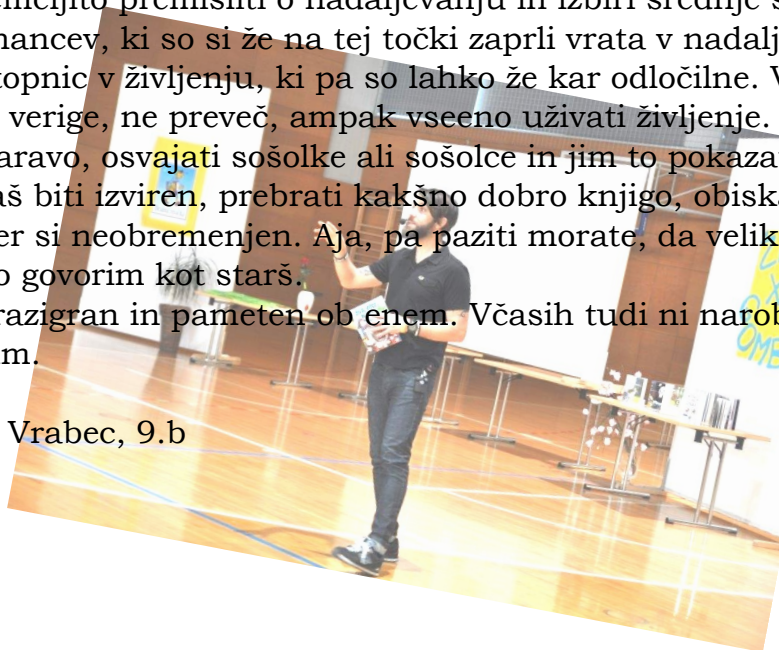
Predvsem mi zmanjkuje časa, ker sem stalno nekje okrog. Enkrat na mesec si rad vzamem čas, da pripravim kakšne morske specialitete, testenine na 100 in en način ... Rad delam predvsem zelenjavne zadeve, nisem ravno ljubitelj mesa.

Kaj priporočate nam devetošolcem, ki zaključujemo neko obdobje v življenju?

Moraš resnično uživati, a kljub temu, ne smeš pozabiti na odgovornost. Res moraš temeljito premisliti o nadaljevanju in izbiri srednje šole, saj imam sam veliko znancev, ki so si že na tej točki zaprli vrata v nadaljnje življenje. Prideš do prvih stopnic v življenju, ki pa so lahko že kar odločilne. Vseeno se moraš znati spustiti iz verige, ne preveč, ampak vseeno uživati življenje. Se družiti s prijatelji, iti ven v naravo, osvajati sošolke ali sošolce in jim to pokazati na svoj svojstven način, moraš biti izviran, prebrati kakšno dobro knjigo, obiskati kakšen koncert ... Lepo je, ker si neobremenjen. Aja, pa paziti morate, da veliko staršem pomagata .. (smeh). To govorim kot starš.

Biti razigran in pameten ob enem. Včasih tudi ni narobe, če prevlada eno nad drugim.

Nika Vrabec, 9.b

40 zlatih bralcev se je udeležilo slavnostne podelitve priznanj v Ljubljani.

»V OPOMIN, DA SE TO NE BI VEČ DOGAJALO«

Potujoča razstava: Ana Frank – Zgodba za sedanjost» je gostovala na naši šoli

V začetku marca je na naši šoli potekala potujoča razstava o življenju Ane Frank. Razstavljeni so bili plakati o njenem življenju in o dogajanju v takratni nacistični Nemčiji.

Vodili smo jo učenci 9. razreda: Mihaela Makarovič, Dana Petrovič, Sara Paljič, Kolja Širok, Lea Ovidoni, Nika Debeljak, Tijana Gulin Dobrečević, Nika Vrabec, Samra Begič, Tia Valentinčič in Elis Ferjančič Goljevšček. Otvoritve se je udeležil tudi nizozemski veleposlanik. Razstavo je bila prilagojena za invalide ter slepe in slabovidne. Ogledali so si jo učenci OŠ Milojke Štrukelj, OŠ Branik in zamejske šole. Predvsem mlajši obiskovalci so lahko spoznali grozote vojne in težko življenje preganjanih Judov. Nad razstavo so bili navdušeni tako obiskovalci, kot sami vodiči, saj je bila le-ta za nas nova izkušnja.

»Če se dovolj poglobiš v zgodbo Ane Frank, jo zlahka začutiš in se z njo poistovetiš. Ana je bila naših let in ni imela brezskrbnega otroštva, kot ga imamo mi. Prav nad tem bi se morali mladi danes zamisliti,« pravi Nika Vrabec, ena izmed vodičk po razstavi.

Razstava je bila namenjena predvsem spoznavanju medvojnih dogodkov z namenom, da se kaj takega ne bi več ponovilo. To naj nam bo v poduk, da je zgodovina velikokrat učiteljica življenja.

Mihaela Makarovič in Lea Ovidoni, 9.b

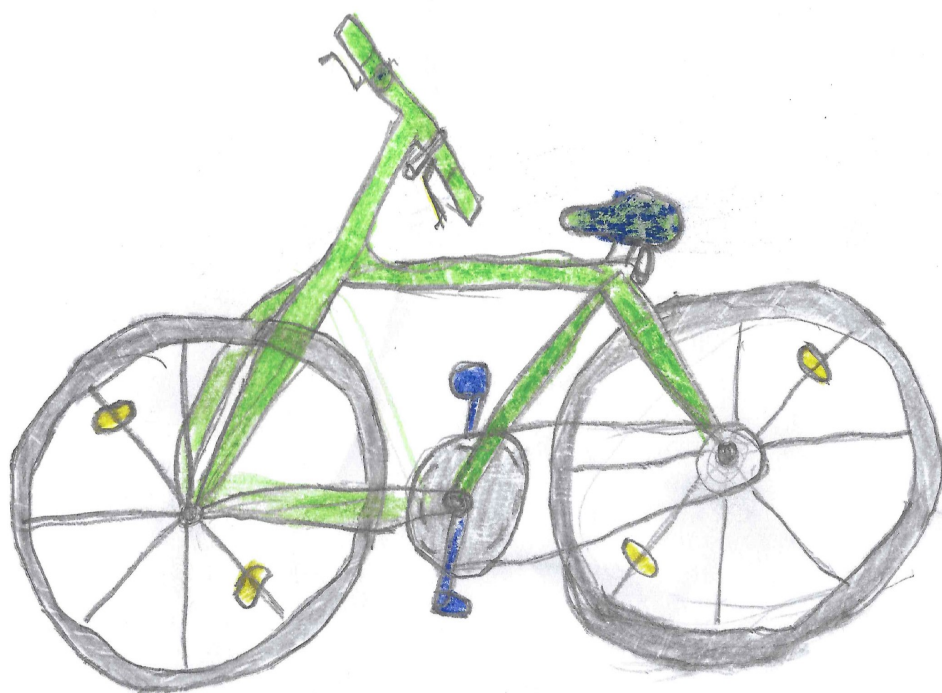

Kolesarski izpit

Kolesarski izpit opravljamo učenci 5. razreda. Za opravljanje kolesarskega izpita potrebujemo: kolo, ki ima luč, odsevnike in zavore, ter dobro zapeto čelado. Najprej se opravlja pisni del na računalniku in potem praktični del. Pri praktičnem delu se peljemo s kolesom po cesti. Zaradi varnosti nas spremljajo policisti. Namen vožnje po mestu je, da osvojimo osnove varne vožnje, da se znamo obnašati v prometu. Ko opravimo izpit, dobimo izkaznico in nalepko, ki jo nalepimo na kolo.

Tomaž Prohan, 5. a

Risba: Luka Mutavčič, 5. a

Vse se zgodi:

MOJ SPOMIN

Ime mi je Taj. Hodim v tretji razred. Imam 8 let in pol.

Na odmoru sem z Ivano in Niko delal kolesa. Ko sem naredil kolo, sem se udaril v rob gredice. Zrastel mi je rog. Učiteljica me je peljala v kuhinjo in čelo namazala z maslom. Učiteljica me je hotela namazati z medom in me pojesti. Nato sem spet šel ven in se zaletel v Neli. Zrastel mi je še en rog. Ko smo prišli v razred, so me vsi začeli klicati buška šuška. Zelo sem se osramotil.

Ta spomin si bom vedno ohranil v srcu.

Taj Vižin, 3. a

Literarni kotiček

ČLOVEK IN SREČA

Spoznala sem, da srečo lahko najdemo v majhnih stvareh, ki na pogled sploh niso pomembne. Ne glede na to, kako pridemo do sreče, je pomembno to: »Skrivnost sreče ni v tem, da delamo, kar nam je všeč, ampak da nam je všeč, kar delamo.«

Veronika Šinkovec, 9. a

Sreč je veliko vrst. Veselje ob dosežku, ki si ga zelo želiš, sreča, ki jo doživiš, ko dobiš stvar, po kateri si dolgo hrepenel, sreča je v nesreči, sreča, da živiš, čeprav v slabih razmerah ... Iz sreče se lahko tudi veliko naučimo. Najbolj pomembno pa je, da nas žene naprej, saj je to pojem, ki nam ves čas lebdi pred nosom, samo potruditi se je treba in jo zagrabiti pa bomo boljše volje.

Vid Boršič, 9. c

Sreča je kot parfum, ki ga ne moreš zlitati na druge, ne da bi sam prestregel nekaj kapljic. Je nekaj, po čemer hrepenimo vsi ljudje. Iščemo jo v izobrazbi, denarju, ugledu in drugih ljudeh. A zdi se, da je izmuzljiva. Lahko jo občutimo za nekaj časa, vendar slej ko prej ta občutek mine. Naše iskanje sreče pa se nadaljuje.

Tia Valentinčič, 9. a

Mali Princ

»Ljudje si ne vzamejo časa, da bi sploh kaj spoznali. Ker pa ni trgovcev, ki bi prodajali prijatelje, ljudje nimajo več prijateljev.« Ves čas se nam mudi. Ves čas nekam hitimo. Samo cilj nam je pomemben, ne pa tista pot, ki jo moramo opraviti, da bi prišli do cilja. Vendar to ni prav. Ker se nam ves čas mudi, si ne vzamemo časa zase, kaj šele za druge, za družino, za prijatelje.

Samra Begić, 9. c

»Ne pride daleč, kdor gre naravnost,« je povedal Mali princ. S tem je mislil, da se ni dobro vedno izogniti naporu. Potrebno se je potruditi, saj kar je dobro, je tudi vredno. Kar dosežeš, tega ti ne more nihče vzeti. Vemo pa tudi, da se je za nekatere stvari vredno potruditi, saj potem čutimo nekakšno toplino. To občutimo kot zadovoljstvo.

Ko se je Mali princ spomnil na svoj planet, je pomislil na hitro rastoči kruhovec in dejal: »Če se kruhovca lotiš prepozno, se ga ne moreš več znebiti.« Če predolgo odlašáš, nekaterih stvari ne moreš nikoli več popraviti in je vse izgubljeno. In to te preganja. Zato se je vredno potruditi in narediti, kar je potrebno, da smo srečni.

Prijateljstvo in ljubezen sta zelo zapleteni čustvi. Lepo je, ko te ima nekdo rad, te objame, poljubi. A mislim, da je še veliko lepše, če lahko sam z objemom pokažeš, kako imaš nekoga rad.

Tomaž Terčič, 9. c

Če hočemo videti ljubezen in se zaljubiti, moramo imeti veliko in dobro srce.

Vid Badalič, 9. c

MAMA

Draga moja mama,
tvoje srce naše je,
ker ljubiti znaš vse.

TATA

Oči, očka, tata.
Z nami vedno bil si ata,
ko zaspani smo bili,
smo na žuru sitni b'li.
Ker bil zaspan si tudi ti,
smo vsi zatisnili oči.

BRAT

Ko v prvem razredu si bil,
si pretepal in podpis dobil.
Zdaj v šoli priden si
in dobiš oceno tri.

SE - SE - SESTRA

Ko majhna si bila,
si vedno jokala.
Z dojenčki se igrala,
igrače ven metala.

BABICA

O babica, si b'la vedno
varuška.
Ko dedek je zapel, te
hrbet je bolel.
Otrokom igrače kupovala,
krompir si premetavala.

DEDEK

O star dedek,
o star nono.
Ko izgubil si svoj glas,
ponoči si smrčal na glas.
Čokolado rad si imel,
pa si z mano tud' zapel.

Tiana Gorjup, 5.a

PRIJATELJ

Moj najboljši prijatelj dobro ve,
kaj všeč mi je.
Vedno lepo me pozdravi
in se nasmehne moji skuštrani glavi.

Vedno pomaga mi
in v razredu najbolj zaupa mi.
Rada z njim sem vsak dan,
in ko sem doma, večkrat pomislim nanj.

Z njim veliko lepega se mi zgodi,
nikoli dolgčas mi ni.
Najbolj pa všeč mi je, ko skočiva v mavrico
in skupaj gledava, kako sonce igra se z dežno kapljico.

Edit Metelko, 4. c

HAIKU – pesniški poskusi po formuli 5-7-5

JUTRO

Zvezde zaspijo
ptički že žvrgolijo
jutro budijo.

Timeja Hojak, 6. b

VEČER

Sonce zahaja
netopirček razgraja
luna prihaja

Matija Mikulin, 6.b

HAIKU

Maj čakam na maj?
Haiku napišem kar zdaj.
Tekne mi kot čaj.

Lan Batič, 6. b

DREVO

Drevo zeleni,
kmalu zacveti in nas
s plodovi zvabi.

Žiga Maver Roldo, 6. b

Trubadurska lirika, nastala pri izbirnem predmetu Odkrivajmo preteklost našega kraja. Avtorji so podpisani s psevdonimi.

LEPOTA V OČEH

Sonce v očeh, lepota v laseh.
V sanjah spet in spet.
Ko zaprem oči, vidim njen prelep nasme
in o njeni lepoti hočem zapet'.
Težke so noči,
Ko brez nje zaspim.
Ko zraven mene nje ni
In vedno bolj trpim.

KG, LO, PŠ

ŽELJA SRCA

Oči kot trni
odejo skozi srce.
Daj, obrni se,
ne bodi kot ostali ljudje.
Tiste noči dež se ulije.
Zaprite oči,
da me želja ne ubije.

TRUBADUR ME

RADOST V TVOJIH OČEH

Ko sem te prvič zagledal,
Si mi vzela srce.
Nič ti nisem povedal,
Ponoči teži me gorje.
V tvojih očeh sem videl radost,
Tako si mi povrnila mladost.
Na polici si slonela in tiho pela
In moje srce vzela.

MM, TA

LJUBEZEN

Lastovka spi, predanost ji moči krila
Jasna noč jo zdrami, v sebi čuti mrz.
Utira pot si, uboga ptica
Bridka hrepenenja, reši jo poetov glas,
Edini, katerega betica
Zmožna obroditi je njen klas.
Edenski? Močen? Kot nebeška so to lica?
Ne, na Zemlji je. Tako kot pike njenega so krila.

Enej Ljubič Šinigoj, 9.b

Z domišljijo o potovanju čiste izvirske kapljice vode v človekovem telesu so se v osmih razredih pri pouku biologije preizkusili učenci. Kako jim je uspelo? Vabljeni k branju primera.

POTOVANJE ČISTE IZVIRSKE KAPLJICE VODE

Sem čista izvirska kapljica vode. Prihajam iz izvira Svete Dane. Rada potujem po telesu: »No, pa začnimo!«

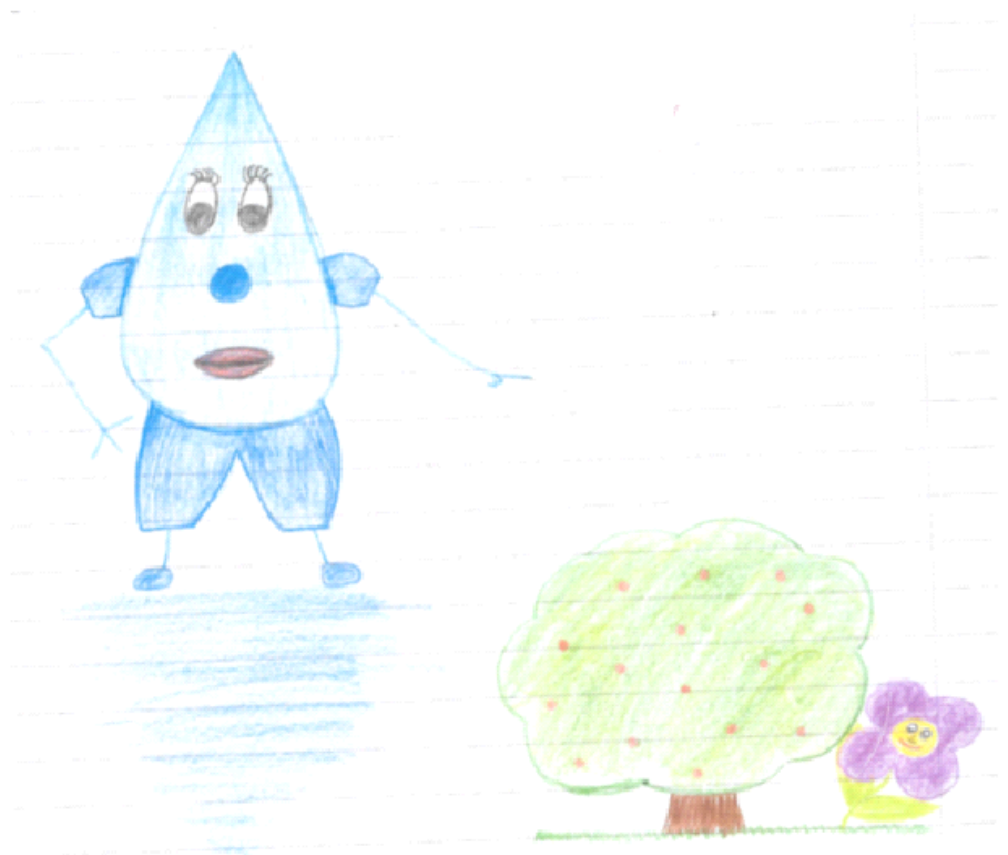
Najprej vam bom povedala, zakaj je voda sestavni del telesa. Njena naloga je, da vzdržuje stalno telesno temperaturo, odnaša odpadne snovi, ki nastajajo pri presnovi in skrbi, da se celice ne izsušijo.

Voda je osnovna sestavina celic, tkiv in telesnih tekočin, vzdržuje tudi vlažnost sluznic v telesu. Odrasel človek mora za normalno delovanje organizma popiti približno dva litra vode dnevno. Količina vode, ki jo mora popiti, se razlikuje od vsakega posameznika. Odvisna je od fizične aktivnosti, telesne teže, starosti ...

Ko v telesu primanjkuje vode, se poruši celoten sistem kroženja. Zdaj pa: kako čista izvirska kapljica vode potuje po telesu? »Najprej me moraš popiti. Zdaj sem v tvojih ustih, nato grem po žrelu, ki meri pri odraslem človeku približno 12 cm. Pridem v najožji del prebavne cevi – požiralnik. Skočim v dvanajsternik, ki se tako imenuje zaradi svoje dolžine – 12 palcev. Spustim se v tanko črevo med gube in resice«. Tu je debelo črevo, ki je dolgo kar 1,5 metra. Tam se preostala voda vsrka v kri. Nato kri po žilah teče do vseh delov telesa in v ledvice. V njih se kri prečisti, tam se tudi koncentrira seč. Večji del vode se ponovno vsrka nazaj v kri, manjši del vode z odvečnimi snovmi pa se zbere v napihnjnem praznem balončku – mehurju. To vodo telo izloči kot urin ali seč skozi sečnico.

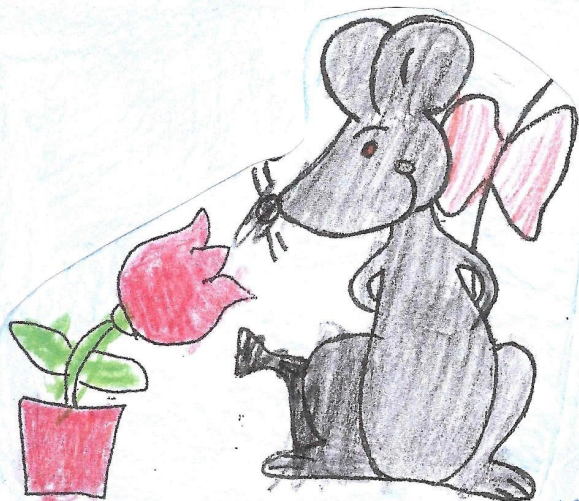
»Tukaj se moja pot po telesu zaključi. Nadaljujem s potapljanjem v globine kanalizacije.«

Dana Petrović, 9. a (8. a)

Mojca Zuljan, 9. a

LILI VRTNARKA

Lili je vrtnarka.
Nekega dne je zalivala
vrtnico, a to ni bila
navadna vrtnica.

Bila je vrtnica Škropilka.
Ko jo je Lili zalila, jo
je vrtnica poškropila.

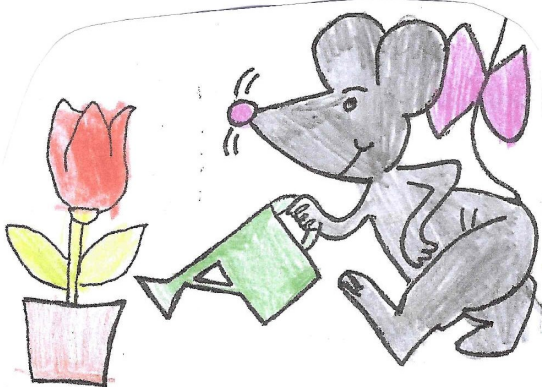
Lili je bila jezna na
vrtnico in zato je odšla
stran.

LUKA LEBAN, 2.C

MIŠKA IN ROŽA

Miška je pogledala svojo novo rožo.
Spomnila se je, da ima zalivalnik.

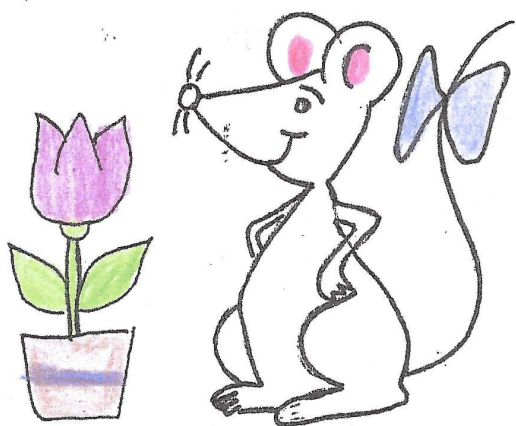
Vrnila se je z zalivalniko m, in zalivala,
in čakala...

In potem je roža pošpricala miško!

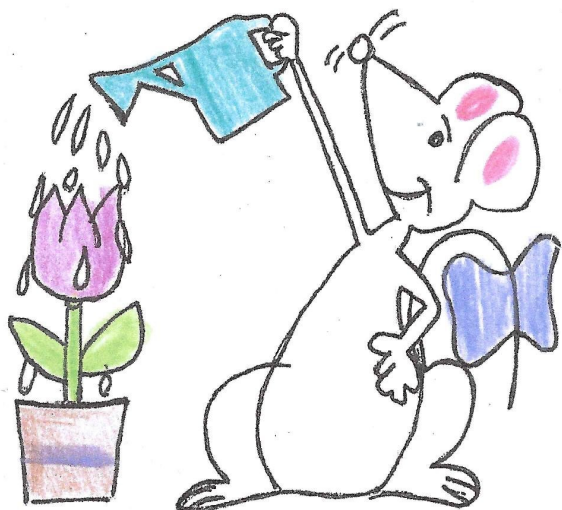

TIN DREŠČEK, 2006

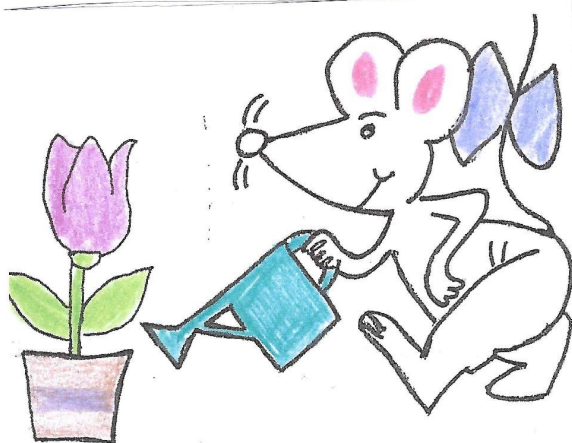
MIŠKA IN ROŽA

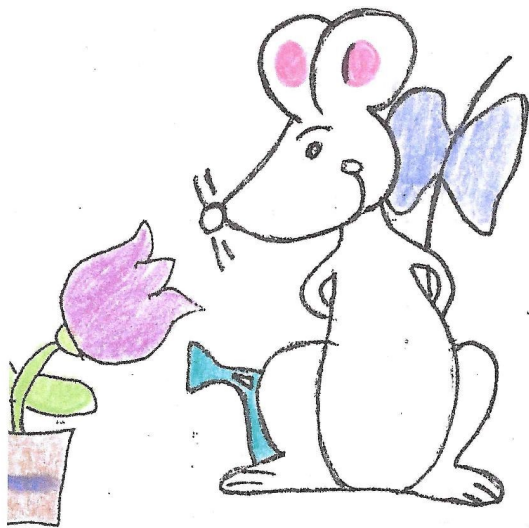
Nekoč je živela miška.
Imela je rožo. Nekega
dne je ugotovila.
Roža potrebuje vodo!

Odšla je po zalivalnik in
zalila rožo.
Od zgoraj in spodaj.

Potem je počasi
odmaknila zalivalnik.
In čakala kaj bo.

Naenkrat se je roža
obrnila proti njej in jo
poškropila z vodo!

Miška se je ustrašila!

Miška se je umaknila
in se odšla okopati.

Potem ko se je okopala
je začela plesati od
veselja.
KONEC

Maja Humar, 2.c

Poišči pravilne odgovore na spodaj zastavljena vprašanja in dobil boš ime znanega književnika, čigar 400-letnico smrti obeležujemo letos, 2016. (Ustrezno obkroži.)

*krščen 26. 4. 1564, + 23. 4. 1616

Njegov točen datum rojstva ni znan, saj so v Angliji v 16. stoletju vodili le evidenco krstov. Krstili so otroke, stare 3 dni, po čemer lahko sklepamo, da je bil rojen:

- S) 21. 4. 1564
- T) 20. 4. 1564
- W) 23. 4. 1564
- J) 25. 4. 1564

Tudi v slovenski književnosti imamo književnika, ki je umrl na svoj rojstni dan. Kdo je to?

- A) France Prešeren
- K) Josip Jurčič
- I) France Bevk
- P) Primož Trubar

Poleg pisanja se je naš skriti avtor ukvarjal tudi:

- O) s kmetovanjem
- B) s slikanjem
- L) z igrilstvom
- Z) s petjem

Kraj, kjer je živel in ustvarjal velik del svojega življenja, je:

- L) London
- D) Glasgow
- U) New York
- H) Manchester

Od leta 1594 do konca svoje kariere je bil član gledališke skupine:

- S) Queen's tragedy
- I) Lord Chamberlain's Men/ King's Men
- F) London's best
- K) Bathory

Bil je oče treh otrok, hčerke Susanne (1583), dvojčkov Hamneta in Judith (1585). Nekateri literarni teoretiki povezujejo nastanek njegove znane tragedije s smrtjo

enajstletnega sina Hamneta (1596). Kate-
ra tragedija je to?

- Q) Kralj Lear
- M) Othello
- A) Hamlet
- G) Rihard III

V tej tragediji se pojavi znana fraza, ki je poimenovana tudi:

- M) »Biti ali ne biti?«
- Z) »Kje si ti, Romeo?«
- J) »Vemo, kaj smo, toda ne vemo, kaj bi lahko bili.«
- I) »Naj gre sreča k vragu, ne jaz.«

Najznamenitejše gledališče v elizabetinski dobi, v katerem je leta 1599 je zavzel eno vodilnih mest, je postalo:

- D) Royal Theatre
- S) Globe
- V) Queen's Court
- K) King's Court

Leta 1592 so v Londonu uprizorili zgodovinsko dramo Henrik VIII. Istega leta so obeležili stoletnico odkritja:

- F) Afrike
- O) Azije
- R) Avstralije in Oceanije
- H) Amerike

Leta 1601 je bil vpleten v teorijo zarote proti kraljici Elizabeti I., v katero sta bila vpletena tudi njegova prijatelja, grof Essexu, ki so mu odsekali glavo, in grof Southampton, ki so ga zaprli. Naš avtor je pred tem časom napisal kraljevsko kroniko Rihard II., v kateri je prikazan umor nesposobnega kralja, zato je bil tudi sam v nevarnosti. Po naravni smrti Elizabete I. je prišel na vlado novi kralj, ki je zarotnike pomilo-
stil. Kateri kralj je bil to?

- E) Rihard Levjesrčni
- O) Karel Plešasti
- A) Jakob I
- U) Henrik VIII

Leta 1613 se je med predstavo Henrika VIII. v gledališču Globe zgodila nesreča:

- Z) Temza je poplavela gledališče.
- K) Požar.
- L) V glavnega igralca je udarila strela.
- G) Igralca je na odru zadela kap.

Okrog leta 1612–1613 je zapustil London in se vrnil v rodni:

- E) Stratford upon Avon
- M) Westminster
- O) Cambridge
- B) Edinburg

V svoji oporoki je določil za dediča hčer Susanno in njenega moža, ženi pa je zapustil le:

- T) njivo s krompirjem
- A) omaro z oblačili
- M) zlato verižico
- S) slabo ohranjeno posteljo

Ko je umrl, je bil star:

- Z) 55 let
- P) 52 let
- I) 65 let
- G) 45 let

Njegove gledališke igre niso bile pisane za knjižno izdajo, ampak za:

- R) petje
- E) uprizoritev
- Y) nemi film
- B) klepet ob kavi

Njegov knjižni opus zajema:

- A) 37 iger in 154 sonetov.
- V) 22 iger in 120 sonetov.
- R) 2 romana in 6 novel.
- U) Ni ohranjenega gradiva, ki bi dokazovalo njegovo književno dejavnost.

Koliko komedij je napisal?

- S) 17
- L) 22
- R) 13
- M) 10

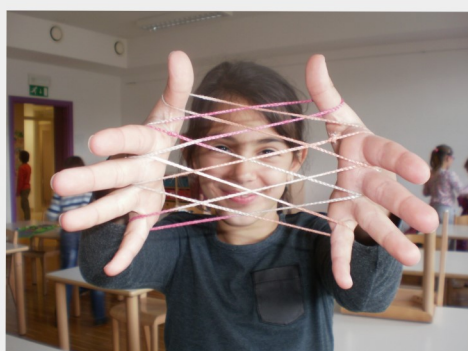
Njegove sonete je v slovenski jezik prevedel:

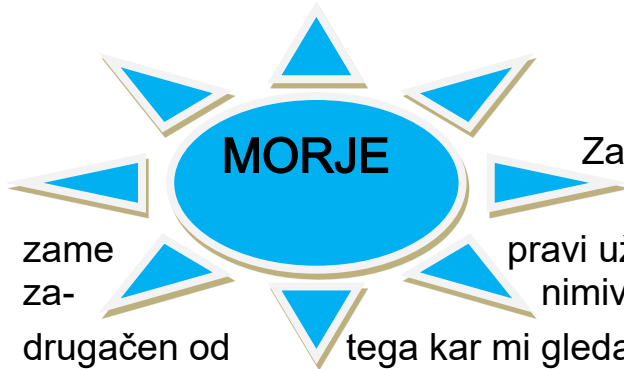
- E) Janez Menart
- W) Janez Trdina
- O) Alojz Gradnik
- T) Alojz Rebula

Pravilno rešitev oddaj učiteljici Špeli Sušanj do 17. junija. Prvih deset čaka praktična nagrada.

V podaljšanem bivanju obujemo stare igre. Deklice in dečki smo zelo navdušeni nad prstnimi igrami z vrvico. V 3.B smo postali že pravi mojstri.

MORJE

zame
za-
drugačen od
telefonov,

Za poletne počitnice gremo na morje, kjer se potapljam. Ampak potapljanje je

pravi užitek, zate ne vem, ampak upam, da ti bo zdaj nimivo. Pod vodo je svet

tega kar mi gledamo vsak dan. Tam ni avtocest, računalnikov,

vlakov ... Tam je čudovito. Tega se sploh ne da opisati. Tam so

ribe, korale, školjke, morske zvezde ... Zvečer je prav lepo, ko po vsej vročini malo zapiha veter in so prelepi šumi valov. Vedno, ko gremo na morje, rečem

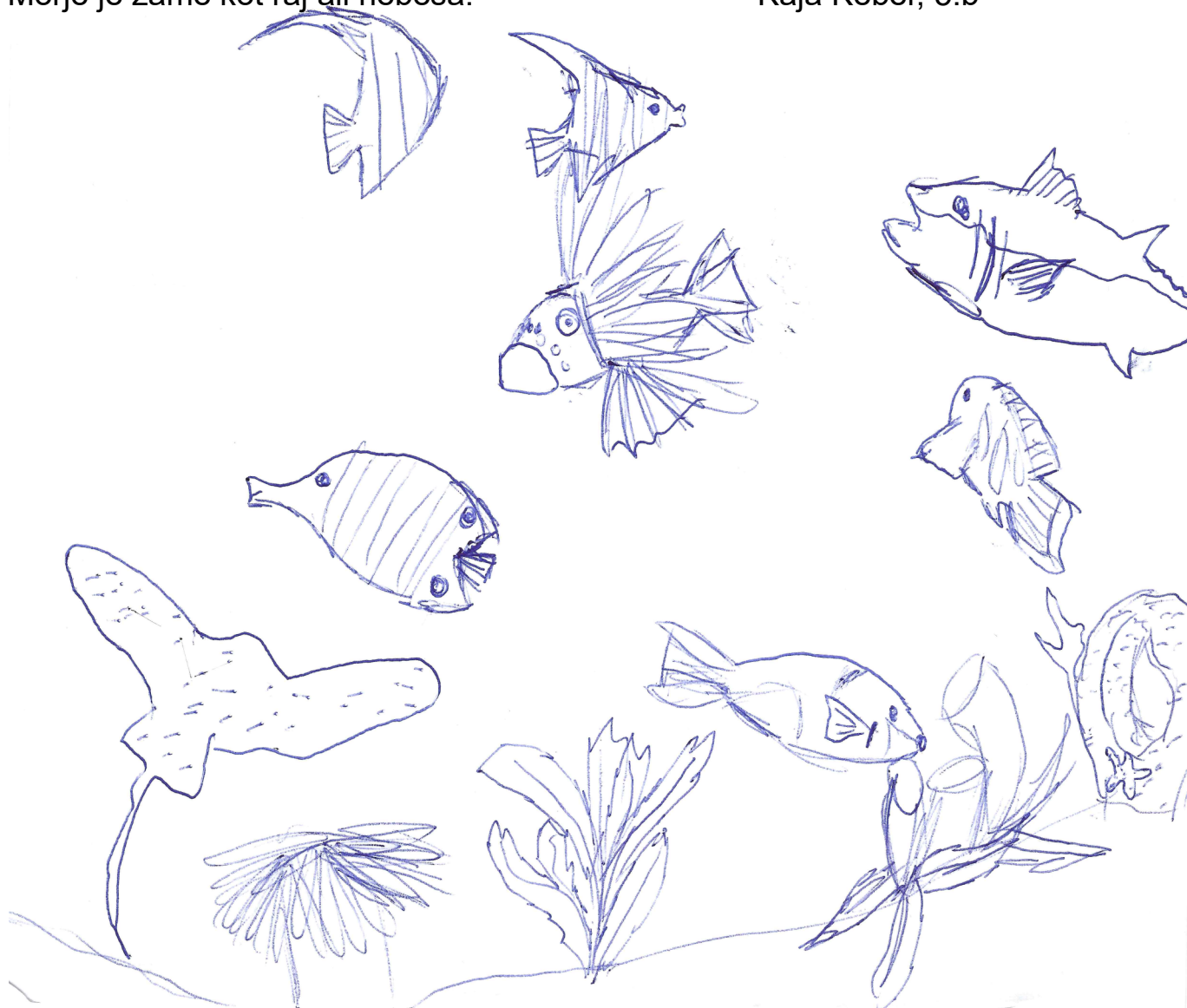
staršem: »Ko bom velika, bom imela hišo ob morju, da bom lahko poslušala šume-

valov.« Bilo bi res lepo. Po navadi grem na morje s prijatelji. Skupaj gremo v vodo in se potapljam ter skačemo. Oče ima kajak in z njim pelje mene, prijatelje in bratca.

V morju rada lovim ribe, z mrežico in masko.

Morje je zame kot raj ali nebesa.

Kaja Keber, 5.b

SLADOLED – KAJ SMO DELALI – KUHARSKI KROŽEK

V sredo, 20. 4. 2016, smo na kuharskem krožku delali sladoled. Takoj po kosilu smo odšli v učilnico 4. B razreda. Učiteljica Kaja je na tablo napisala recept za bananin in čokoladni sladoled. Ko smo vse napisali, smo odšli v gospodinjsko učilnico. Začeli smo s čokoladnim sladoledom. Vsak je delal nekaj. Nekateri so mešali, drugi tolkli in tretji tehtali. Tako je nastal sladoled. Bil je odličen!

Nina Ovidoni, 4.b

Sestavine: 4 BANANE
200g SLADKORJA V PRAHU
1 VANILIJEV SLADKOR
SOK 1 LIMONE
200 ML SLADKE SMETANE

Priprava: NAJPREJ ZMIKSAJTE SLADKOR V PRAHU IN BANANE. ZMESI DODAJTE LIMONIN SOK. POSEBEJ STOPITE SLADKOR, SMETANO IN VANILIN SLADKOR. DOBLJENO ZMES NARAHLO ZMEŠAJTE S PREJ ZMEŠANI BANANAMI. MASO POSTAVITE V ZMRZOVALNIK, DA ZAMRZNE.

DOBER TEK

Nina Ovidoni, 4. b

ILUSTRIRALA: Eneja Bratina
 AVTOR: Eneja Bratina
 TEMA: KDO JE PRAVI PRIJATELJ?

ni na spletu

1. SAMSUNG
F
Facebook
password: confute...
do 14 leta ni
2. SAMSUNG
MORE... FRIENDS
KANA LINA
NENA
LUKE NEENANA
ČUDNO DA JE MED PRIJATELJI? KAJ MISLITE?...
3. SAMSUNG
P Lina
i love
ciute
love...
Dan v šoli... te kaj po sledilo???????
4. SAMSUNG
LUKE: živijo
LINA: Ali sva prijatelja?
LUKE: Seveda
LINA: Ali prava?
Le zahaj ni Luke odgovori na vprašanje kaj mislite?

5. URNIK
8:00-9:00
Am... prizadela si me prisila...! Počutim se zelo bad (slabo)...!
Ne nisva sarno na netu sva oz. na F.
Kaj me kličeš BFF???:
BFF Nisva???:
Ker sva?
6. No važno je da ja nisem prizadeta se vidiva na F... caw.

In moj nasvet otrokom uživajte v resničnem življenju ne pa na netu kot so: F, masinger...
 Le življenje uživajte z pravimi prijatelji :)

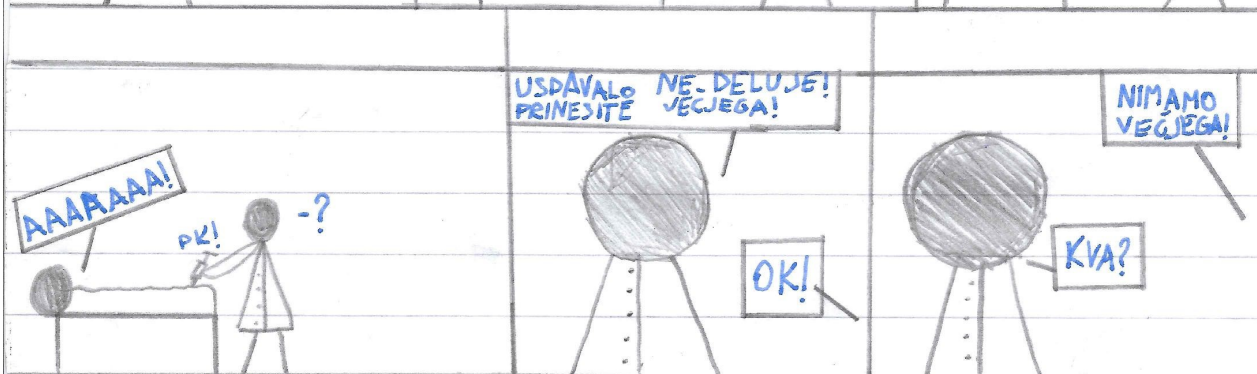
DOKTOR

VSENAROBNIK

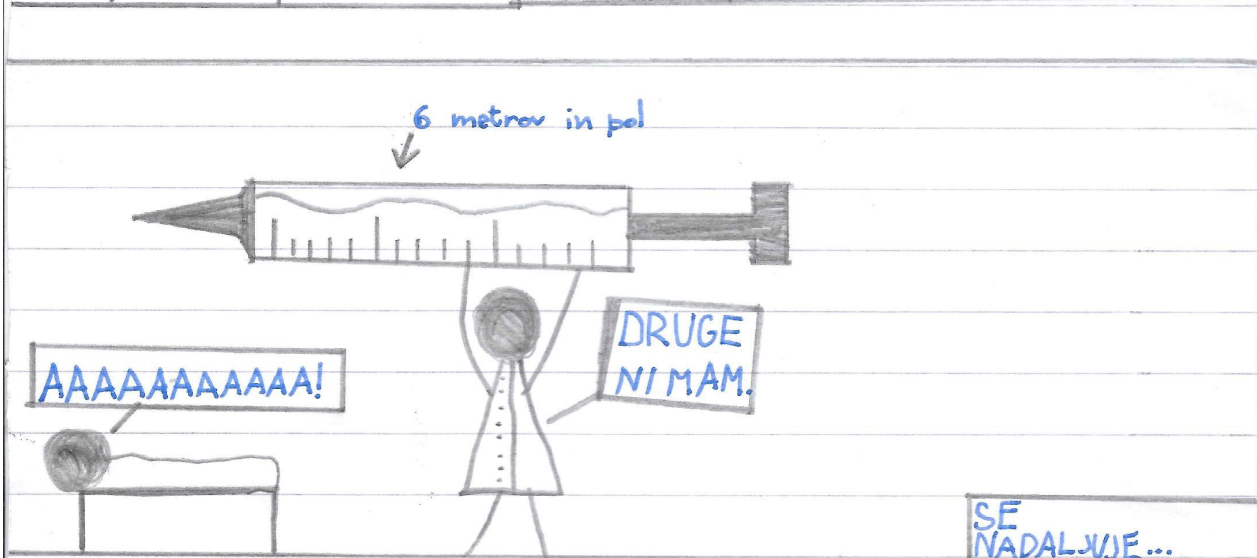
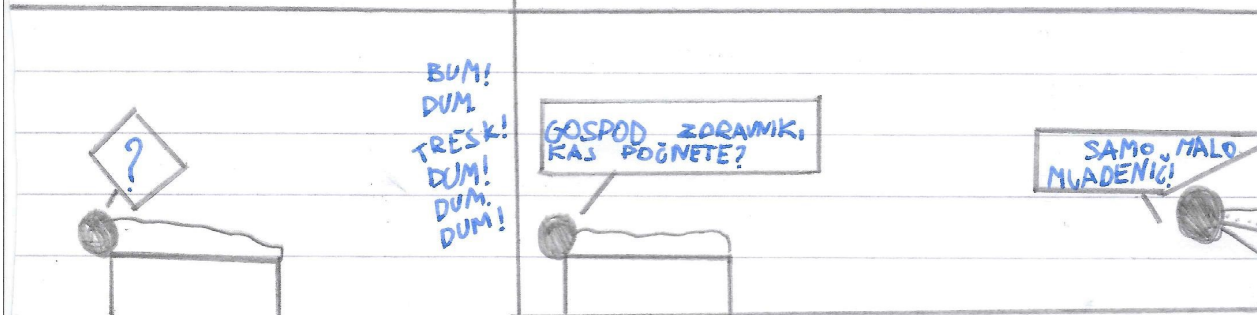
Colin Jarc 5.a
OŠ MŠ
NOVA GORICA
SLOVENIJA

TO JE DOKTOR VSENA-
ROBNIK IN NI PREVEČ GENIJ

OPERACIJA

DOKTOR GRE V SHRAMBO.

AVTOR: ALINA LESKOVEC

ILUSTRIRALA: JULIJA ILONA SZABO

IN ALINA
LESKOVEC

PRIJATELJSTVO

-STRIP-

KONEC!

-STRIP-

Smiles

SE NADALJUE

Državni parlament

Pred kratkim sta predsednik šolskega parlamenta Matija Klančič in njegova namestnica Ana Kočevar Baloh odšla v Ljubljano, da bi se udeležila državnega mladinskega parlamenta, ki ga sestavljajo mladostniki iz vse Slovenije. Poteka enkrat letno, vsakič z drugačno temo – letos je to bila »pasti mladostništva«. Pogovorili smo se o njunih vtisih.

ENEJ: Kako je bilo sedeti v državnem parlamentu?

MATIJA: Mehki stoli! **smeh**

ANA: Stoli so bili prijetni, pa tudi drugače je bilo lepo. Vse je bilo tako veliko in počutil si se pomembnega.

ENEJ: Kaj je bila tema razprave?

ANA: V glavnem smo se pogovarjali o pasteh mladostništva, imeli pa smo tudi veliko drugih vprašanj.

MATIJA: Ja, veliko raziskav in anket.

ENEJ: Sta mnenja, da sta s svojo udeležbo pripomogla k ciljem raziskav in zasedanja?

ANA: Um ... bolj ne kot ja. **smeh**

MATIJA: Ne, nisva tega mnenja.

ENEJ: Kakšni so bili rezultati zasedanja, kaj ste se zmenili?

MATIJA: Kot je navada v Sloveniji – nič.

ANA: Veliko smo se pogovarjali, toda sprejeli nismo nobene pomembne odločitve ... Samo pogovarjali smo se.

ENEJ: Mislite, da je ta razprava pomembna za našo prihodnost in prihodnost naslednjih generacij?

MATIJA: Ne.

ANA: Ne.

ENEJ: Ne? Lepo. **smeh** In še zadnje vprašanje: Kako je bilo spoznati predsednika?

ANA: V bistvu je bilo zelo prijetno, ker smo z njim naredili selfi.

MATIJA: Veste, kako lepo je bil oblečen? Mmm ... **smeh**

ANA: Doma so bili zelo ponosni, da sem se udeležila tega parlamenta..

ENEJ: Hvala za pogovor.

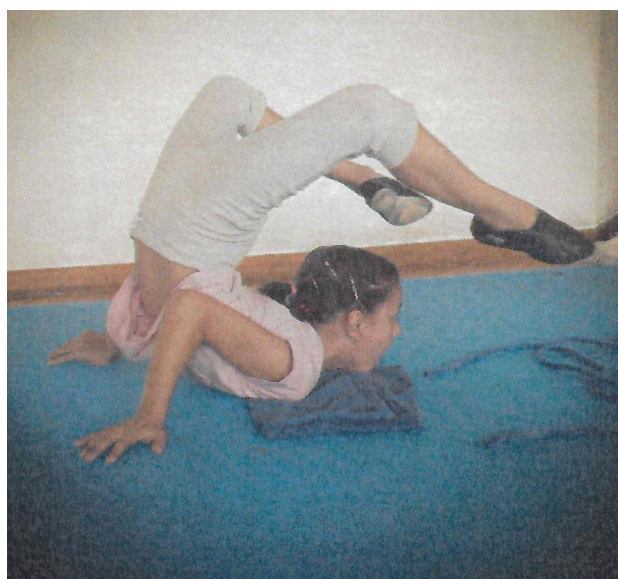
Enej Ljubič Šinigoj, 9.b

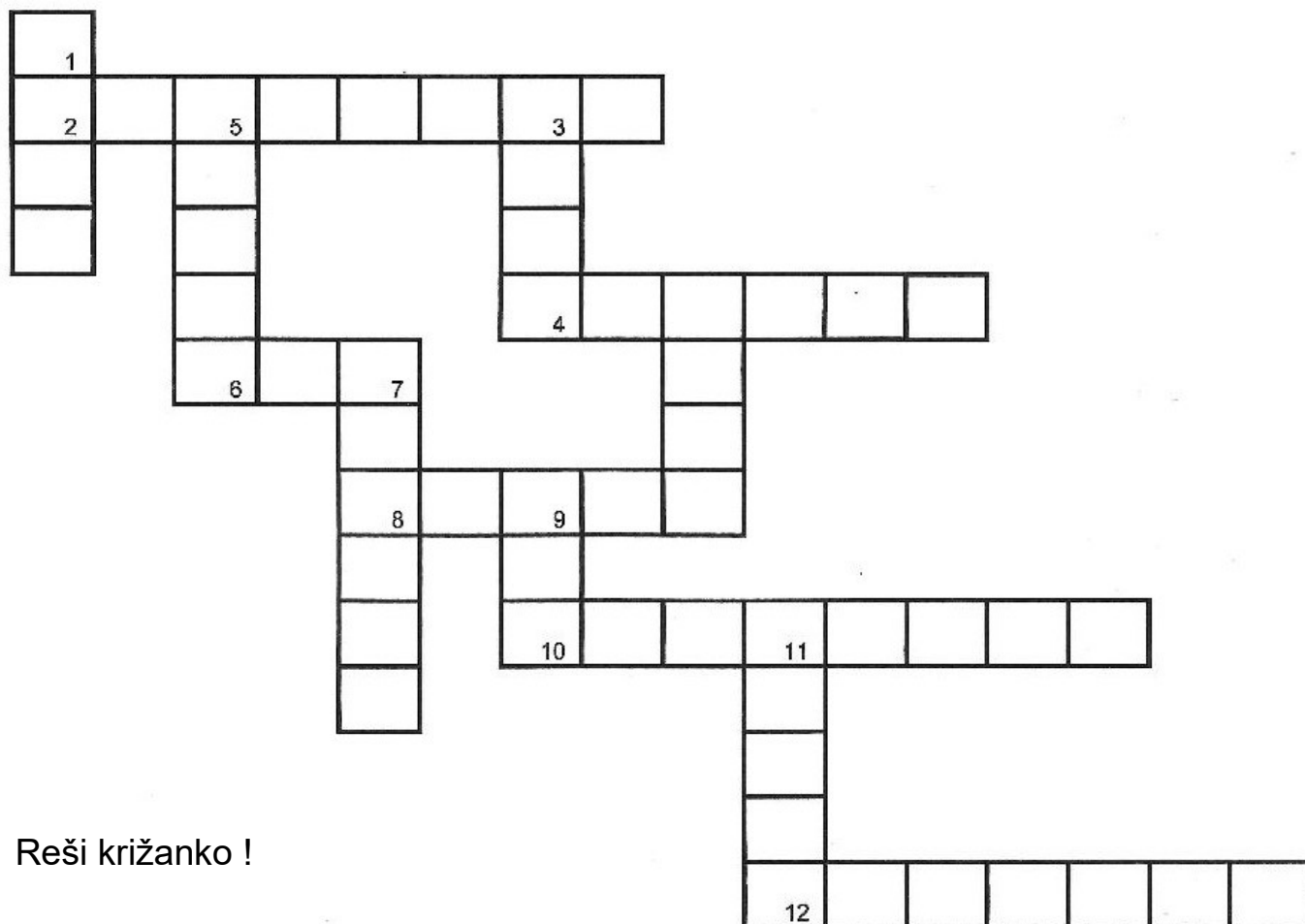

TWIRLING

Twirling je zvrst akrobatike, baleta in vrtenja palice. Trenirajo ga večinoma punce, lahko pa tudi fantje. V Sloveniji imamo veliko klubov, tudi v Novi Gorici. Twirling sem trenirala 4 leta. Nekateri mislijo, da je vrtenje in metanje palice v zrak lahko, ampak v resnici ni.

Špela Belovič, 5.b

Reši križanko !

1. Nima nog, plazi se in če te piči pa zakriči.
2. Je zelo hitra, hrani se s travo, ima rogove, sluh je dobro razvit in živi v Afriki.
3. Potuje s svojo hišico na hrbtu, hrani se s solato.
4. Stegovrata gospa ima rjave lise, rada je v senci in hrani se z listi, ki rastejo na visokem.
5. Ta nenavadni ptič ima rumen kljun, okrog oči pa ima modro liso, kljun je velik kot banana.
6. ... je ena največjih ptic. Ima dolge noge, lahko teče do 60 km/uro.
7. Razširjen je po vsej Evropi, je močna žival, njegov dom se imenuje jazbetina.
8. Je sesalec, po vsem telesu ima črne proge, telo se zaključi z repom.
9. Je domača žival, ima rogove, je kravji mož.
10. Je žival z luskasto kožo, spada med dvoživke.
11. Ta žival je podobna psu, je sesalec, hrano si išče sam ali v skupini.
12. Kravji mladič.

Mila Širok, 5. a

A	Ž	E	M	B	A	Č	V	I	A	V	A	S	O	V	M	A	N	Č	I
Z	H	A	Ž	N	I	R	F	C	I	C	A	V	I	J	O	K	Č	R	K
A	V	A	R	B	A	Č	I	Ž	I	R	O	D	I	A	V	K	E	A	U
I	U	L	A	N	D	J	U	Č	H	R	B	O	O	J	D	R	E	K	B
V	D	K	I	K	L	R	M	E	A	L	A	N	B	N	I	G	A	R	Ž
A	I	L	O	V	R	D	E	F	I	B	Ž	A	C	I	N	Ž	O	L	Z
N	G	O	E	K	A	K	N	T	C	O	R	V	R	H	T	U	A	V	A
A	L	N	B	A	J	L	U	D	A	R	K	A	O	A	D	H	R	L	C
D	R	A	G	O	N	J	A	H	S	I	J	A	N	L	Č	I	O	K	I
K	O	D	N	U	T	A	E	L	L	N	R	C	R	K	B	G	S	R	N
E	A	I	R	R	E	K	A	S	I	A	E	I	I	R	A	N	A	U	A
S	C	Ž	A	N	Č	K	I	L	V	D	K	Č	N	S	K	A	Ž	P	J
A	I	A	O	Ž	R	M	S	A	G	Č	R	Š	Č	Z	V	D	N	I	L
V	J	M	Z	U	K	I	R	N	M	O	L	I	D	R	I	I	O	U	B
I	N	T	P	A	M	D	Š	U	I	S	C	N	J	E	P	Ž	R	N	V
N	Š	A	H	G	H	I	R	A	V	A	Z	V	G	C	H	E	H	I	J
J	I	D	O	A	V	A	R	B	R	I	S	O	Č	A	A	L	U	C	L
A	V	A	P	I	V	K	O	L	P	A	R	R	N	Č	L	A	K	A	R
G	L	S	I	M	O	E	N	D	K	F	E	O	H	U	D	I	N	J	A
U	E	O	I	K	A	A	V	A	D	E	L	B	N	O	V	A	O	B	R

Meža

Sava

Bača

Rinža

Nevljica

Krka

Dreta

Radulja

Dragonja

Čabranka

Obrh

Donava

Ložnica

Lahinja

Kokra

Savinja

Višnjica

Nadiža reka

Mislinja

Krupa

Vipava

Mura

Kolpa

Ledava

Hudinja

Borovniščica

Idrijca

Drava

Logaščica

Soča

Pivka

Rak

Sora

Ljubljana

Unica

Sara Žohar 8. a

Avtorica slike na naslovnici: Metka Pergar 6.a, avtorice klovnov Alina Leskovec, 5.a; Živa Zarifa, 5.a; Lina Žuber, 5.a

Izdala OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica, junij 2016. Glavna odgovorna urednika Nika Vrabc in Enej L. Šinigoj, oblikovanje Tomaž Terčič, mentorici Maja Maček in Špela Sušanj.